

הערל פרק שמיני יבמות פא.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) תושב ד"ה ואין וסר
ואוריי משוס דשמעי' סו
דקאמר בברייתא שלא
הכריעו;

לעזי רש"י

מניגרי"י (סינוגרי"י).
חילכה (גרגרניה יוונית,
צמח המשמש לתבלין).

מוסף רש"י

[illegible]

תוס' חד מקמאי

טמא בדם כנשים איז
מיוחד צו הענינים כנשים
און עובר על די קדושה
ועל די תשועה ועל
די טמא למהטן נשים
ופסול לערות כנשים איז
[בבב] כעריה כנשים
ונפסל מן הכהונה כנשים
שיהיה לאנשים לענינים
חיים על הכהונה ועל
קללתו כאנשים תשים
ותיביב על נקו כן
מזין כן יקום כאנשים
ונקטתו והתורה שנגזר
עליו מיד נהרג כאנשים
ונשים וחוקים קדשים
נבטלו ונחלקו תשים
ונחל בכל תולדות כאנשים
ונשים אום ארם הריני
שיהיה און אשה הריני
נזיר כעז ארם שיהיה און
לאנשים ולא לנשים אין
חיובין על די קללתו ולא
על הכהונה ולא כאנשים
ולא נקטתו ולא נהרג

כאנשים ולא כנשים ואם
עצמה היא ולא יכולו חכמים
כתבתי זו המטנה [כפ]

פסוקים לזכרון: כאשר אים שימחם שאסורה לבעלה ויבין דחונה היא
 האסורה להסירה: **האמר איילונים וזוהי היא**, נפרק בה על ימנתו
 (לעיל דף סא.) וילך לה (מסל) מהזו ולא יפרוץ: **מרת** **סרים חמה כהן**
 אכל קרים אדם מפתח נמי פסל לה מרומה דבי נשא דהיינו
 פסוע דכא: לא יחלץ. אים אים

אחר: **אכל לא נישא**. שהוא סוכר
שעובד עמו הוא ככל על הזכר:
רבי אליעזר אומר: בנמרסא מפסד
(מפגומהי: **גמ'** מה דסימא מוסד
מאכילא דייקין וילד ביתא דאכלא)
הכא הוליד איכל: **מאכילא בתרומה**
דרי. לקמן מפסד על בתרומה בזמן
הזה דרבנן אכל במדי דאורייתא לא
אכלו עומא ספק איש ספק אשה הוא:
ה"פ קאמר כו'. והכי משתמע מילתיה
ד'רבי' מאכילא בתרומה כלומר בזה"ו
שאין נוהג אלא תרומה ואינו מאכילה
בכלום בזמן שזהו ורסנן דהיינו
במקום המוקדש קיים: **אפי' בתרומה דרבנן**.
בזמן שהתורה פירוש הואיל ואיכא תרומה
דאורייתא בזמן דגן תירוש ויזהר גר":
אף מאכילה. דזכר מעלה הוא: מי
סבדר תרומה דרבנן. דקמקמת
לא למתניין במדי דרבי ווסקת לה
בזהו ושק: **שני שונה**. ברייתא
יעיגול של תרומה בטל במאה של חולין
ואו עיגול של תרומה עומא בטל בק'
יעיגול של תרומה עטורה ואי תרומה
בזמן הזה דאורייתא כיון דיעיגול דבר
חשוב הוא ודרכו לימנות לא נטיל אף
על גב דתרומת תאנים דרבנן הואיל
ותרומה דאורייתא נוהגת לא מעטלין
דרבנן גזירה דרבנן אטו דאורייתא:
אמר ר' הלל אני שונה כו'. כלומר
מי את לך לימנור בזה דרבנן אטו
דאורייתא אי נמי אחית לבטולי
בדאורייתא לאו איקורה הוא שכי רמי
שונה חתיכה של חטאת עומא נטיל
בבטעורה והכא מיד דאורייתא הוא
אף על גב דדרכו לימנות דמי סבדר
כל שדרכו לימנות שנינו דלא נטיל
חטאת שדרכו לימנות במנחן שמי
שעשהאור מיוחד למנחן אכל חתיכה
יעיגול שפנים שהם נמכרים כלומר
על גב דרביילי לימנות הואיל

ואין מיוחדים בכך בטלן: טלן. מניגרי" מין קטנית הוא ולמתק הקדירה
בא: ידלקו. כלאים נשריפה דכתיב (דברים כג) תוקדש חוקד אש (קידושין ט:):

כולן

[illegible]

מר הריני נזיר שזה לא איש ולא אשה אינו נזיר ר"מ אומר אנדרונינוס בריה בפני
הכרמיע עליו אם זכר אם נקבה אבל טומטום אינו כן פעמים שהוא איש פעמים שהוא אשה
והוא צריכה תלמוד במקצת דברים שיש בה ובחוספתא דבמזורים פ'

ממין ואיסורי הנאה ולרש לקחם היו טעמא דעולה משום דתרוומה זמן הזה דרעקן וא"י
היא בלא געיקן תרמי דהא סתם לן מתני' כפרק גיד הנשה דתחייתא דג טמא וכו'

ד"ר אשר דררי מיידי אלינא דרר יוסף. (ב) יאף דג"ה נהג גם בחיה ח"ת שמו של ניד משום לתא דחלב כהקום דלינא למגד משום דאורייתא חודש ר"ל וצ"ע. (ג) 5

לְרִמָּה תִּהְיֶה תִּיבֹתָא דְרַב הַמְנוּנָה בִּרְיָ וְאִם לֵעֵל כְּפִ"ק (דף טו:)
דְּקִאֲמַר לְרוּחַ מַחֲיִינָא אִי צִי לְרוּחַ מַעֲדִי אִי לִסָּךְ לִרְבִּי
הַמְנוּנָה מִצְנֵי לְרוּחַ לְפָשֶׁט שְׁהָלָרוּ פְּטוּרוֹת מַחֲלִינָה וּמֵן הַיּוֹס שֶׁאִם
הָיוּ זָקוּקוֹת לְאַחַר אִ"כ הָיוּ צִי לְרוּחַ פְּקוּלוֹת מִקֵּץ דְּלִמְנוּנָה לְרִמָּה
לְמַחֲרָךְ כִּי מֵן לִלְמַנָּה שְׁכָן הָיוּ עֲלֵיהֶם

מתחללת שגם היכנסה שיניה מתחללת
לכר המנונה ואמר ר"י דמה דפסע
לכר בני צרות בזה לא היה מתחיל
שלא יתפטר עליו יאמר שאין הלכה
כרס המנונה: וא"י מאכילה בזמן
חזה ושוק אפילו בתרומה דרבנן.
בפרק שני דתעניות (דף כה.) גבי ממי
גדולה חזק דקאמר יואינטימא אימא
בתרומה דרבנן אכלי דלאורייתא לא
אכלי הדיא שיעייתא לא הויה כסוגיא
דהכא דגורין דרבנן אטו דלאורייתא
והא דאמר בללו עבדין (פסחים דף
מד.) גבי שמי מדוכות הנח לתרומת
בתלין דרבנן אטו גורין אטו דלאורייתא
אמר ר"י דשאני הסם דאקראי בעלמא
ולא אימחוק איסורא דאימור תרומה
למך תרומה נפלה אבל שיעור
בעגוליס דהכא א"ע דאקראי בעלמא
אימחוק איסורא והא דפריך לקמך
(דף כג.) דרבי יוחנן דאדרי יוחנן
מגרייתא דשמי קוסות הו"מ לשני
בתרומת פירות דרבנן כי הדיא
דפסחים אלח דמשני לה שפיר וא"ת
ומי דחקו לר"ל אלח כלה בתרומה
בזמן חזה ושוק דלאורייתא משום דשמעין
לר' יוסי דאמר אנדרוגינוס ספיקא
הוי דקאמר (ב) שלח הכרישו וז' חכמים
אם הוא זכר אם לא נקצה וא"ת והא
לר' יוסי תרומה בזמן חזה דלאורייתא
דמכות ברייתא דסדר עולם דמייתי
לקמן בשמעתי ו"ל דקסבר ר"ל דר'
יוסי מנה לה ולא סבר לה דהכ"ג
אשכחן בפרק יואל דופן (נדה דף מו.)
ושם לפי שהיה שונה אליבא דר' יוסי
בעגול בעגוליס עולה ורבי יוחנן אית'
ליה לקמן (דף כג.) דמני לה וסבר לה
לדאורייתא דמשי ליה רבי יוסי
לאנדרוגינוס ודאי ור' מרשמי נישא
ומניה מוחזקין לקמן (שם) דמשי נישא
ולדידיה ליתא לגרייתא מקמי מתני':

אמר ליה ר' יוחנן לר"י טי סברת תרומה כומן הוא דרבנן. אע"ג דר' יוחנן גופיה אית ליה לקמן (ספ) דלרבנן תרומה כזה"ו

דורבן הכא אליבא דר' יוסי קיימי וה"ק מי סברה דלר' יוסי תרומה

ס עולה אליה דברי יוסי היה שמה: **ששני** שמה עיניו בעיניו
נען דאמרי איתו מקדש אלן ר' דברים בלבד וארי' דא"כ ה"ל למינקט
ש"מ משום דתרומה דרנן אלב בנימי דאורייתא אסור כל דשרבו:
ומיבש כל מטאח וכו' מימא מנא ה"ל דאמרי כר' יוסי דלמא דרנן
תיה דר' יהודה הוא רבי יוסי ועוד מאי אירא דנקט חמיה דהו' כל
אלא גשה דברים ומדנקט חמיה דוקא ש"מ דוקא חמיה דהוא כל
ייק מהיא דעיוול בעיגוליש דעל כרחק לא אחי כרבנן מדנקט עיגול
אין תתין בו' אלא לר"ל כיון דתרומה בזמן אלו דרנן אלמא בטלה
אין אסור כל שערבו ואין לומר דלמ' תרומה בזמן אלו דאורייתא
ג' גבי ליטרא קאיעוט כו' וי"ל דכלא הכרס חא דרנן דבזמן
ועוד דלפניו בזמן בית המקדש תרומה תמיש דרנן אי נמי חציל
דמקדש ולכן ר' הוא דאמר שדרבו יקדש אלסר דברנן כיון חציל תמן:
בהתעוררות (בחסד דף עד. וסס) לשמואל דאמר ספק ספיקא בעצדות
יהודה בנרייתא שאסור אלסר נשאח ליסורין ספק ספיקא ושמואל
אלסר ובעי' ובכל דוכתי דכי קא משנה ואחרות בנאחרות הוה ליה לאתוי
ואחרות בנאחרות לא היה יכול להביא ראיה מהם לשמואל דאסר
דליבא אלא חד ספיקא ויש חידוש יונתן בנאבער שח' פעמים
יולי אסרינן דא רובא ושרינן תרי יונתן גבי יוסקין בנאסר פ"ק
בזהר ואין הולכין אחר רוב העיר גיריתא ורוב יוסקין גיריתא:

סיון

סביר דעטל אזוי (ל"ר"ח) (לר"י) סתם משנה דהרומות דעינול בעינין עולה כ"ח
ומהא ל"ה הא דלמא סתם רבי כ"ח ומעמשיה דקא בעי חרתי דבר שבחנין וזו
ה לא בעלה אע"ג דבשנאה שריא ויחיא דקאמר לקמן מ"ח חתיכה ולא בעי מ"ח

די וואל נאטס גיט זיכר העש"ח כח"ה הארץ דף ק"ח דמוס ברנץ (לח פירוש), ועי' בשו"ת הדד"ו ח"א לא מטעמיה סה"ס כח"ה דר"ח ספר דענין דבר שכתבין.

עין משפט
נר מצוה

קבב א מיי פון מהל'
תרומות הללס יד
סמג לארין דמל' ווייזד סימן
גלגל:
קבב ג ג מיי פון
מחללות אויפני
גלגלס הללס טו:
קבב ד מיי פון מהל'
תרומות ה' יד
סמג עשין מנ טושיע י"ד
סימן שלל סמק ג:
קבב ה מיי פון מהל'
תרומות הללס ג:
קבב ו טושיע יד סימן
דל סמק ג:

תוספות ישנים

[illegible]

שאלון חרש כהן מאכיל אשתו
בתרומה ואף (תרומה)
הרבה ותרם חסדא רב

ועוד ראיה לדבר דאמרי

ג'י יזי תמוס ד'מג
 וזי חספס כהנא דמג
 אסור וזי תחלזי זי כספר
 ויחשבוני ענימי על
 זי אסור א'ני לא הי
 כהנאכזי מדרגתן א'י
 א' כנאן וזי ספרי א'י
 לא הי לניס לקיט דרנן
 א'סלס ק' תמנאס דרנן
 על ק' מירס דרנן תמנאס
 ד'ק' יזי כהנא דרנן
 מ'זי א'סלס דרנן א'סלס
 א'סלס ד'ק' דרנן
 ס'כ דרנן ס'כ דרנן
 ס'כ דרנן ס'כ דרנן
 תחלזי לא היכר כהנא
 תמנאס תמנאס על
 א'ני א'סלס על תמנאס
 זי דרנן דרנן מ'זי
 ק' א'סלס ס'כ תחלזי א'ס
 ק' א'סלס א'סלס תמנאס
 תמוס דרנן ס'כ
 וזי תמנאס דרנן וזי
 תמנאס על וזי תמנאס
 א'סלס על ענימי ענימי
 א'סלס דרנן א'סלס דרנן

ומדקתם רבי כר"מ (דא"ר)
ל כעבולין עולה וא"כ הו
זה כזה"ו דאורייתא ואפ"ה
כי ליכא אלא חד מינייהו

ספתא (2) כמותו מטעמא
יסקורי הנאה וי"ל ודאי לא
עיכול דמשנה ידיעה היא

נ סימן חריש ואחנס ק"ק דהא